

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **A. M.**
bytem P. 80

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.2.2017, č.j. JMK 22537/2017, sp. zn. S-JMK 181601/2016 OÚPSŘ,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14.2.2017, č.j. JMK 22537/2017, sp. zn. S-JMK 181601/2016 OÚPSŘ, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 14.10.2016, č.j. MUHOCJ 67730/2016.Bla.ODSN.Rozh, sp. zn. MUHO 4752/2016 OSÚ, jehož výrokem I. bylo žalobci jako vlastníkově nařízeno podle §

129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), odstranění staveb

- rodinný dům ve dvorní části rodinného domu č.p. x, ul. x, x, na částech pozemků parc. č. x a x v k.ú. x, umístěném ve vzdálenosti 3,773 m od hranice se sousedním pozemkem parc. č. x v k.ú. x;

- přípojky inženýrských sítí (voda, elektro) předmětného rodinného domu ze stávajícího rodinného domu č.p. x, ul. x, x, umístěné na části pozemku parc. č. x v k.ú. x a započatá stavba přípojek inženýrských sítí předmětného rodinného domu na veřejný vodovodní řád, veřejný kanalizační řád a veřejnou síť elektro - chráničky na části pozemku parc. č. x v k.ú. x;

- oplocení na části pozemku parc. č. x v k.ú. x, umístěné při hranici se sousedním pozemkem parc. č. x v k.ú. x v trase od pravého rohu rozestavěného rodinného (z čelního pohledu ze dvorní části rodinného domu č.p. x, x směrem k rozestavěnému rodinnému domu) až po terasu stávajícího rodinného domu č.p. x, x;

- oplocení na části pozemku parc. č. x v k.ú. x, umístěné ve vzdálenosti 3,5 m rovnoběžně s hranicí se sousedními pozemky parc. č. x a x v k.ú. x,

a to v celém provedeném rozsahu, tj. včetně základů a včetně následného uvedení pozemků parc. č. x a x v k.ú. x, v části umístěných a provedených staveb, do původního stavu.

2. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí bylo žalobci uloženo předložit návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby rodinného domu, včetně nutných opatření k vyloučení, omezení či ke kompenzaci případných negativních důsledků na životní prostředí v okolí stavby.
3. Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
4. Současně byly prvostupňovým rozhodnutím stanoveny podmínky pro odstraňování výše uvedených staveb.

I. Shrnutí žalobní argumentace

5. Žalobce namítá, že důvody, na základě kterých stavební úřad zamítl žádost žalobce o dodatečné povolení stavby, byly nesprávně posouzeny. Přestože se jedná o skutečnosti již pravomocně rozhodnuté, tak s ohledem na nepřiměřenost zásahu do právní sféry žalobce v podobě povinnosti odstranit předmětnou stavbu je podle žalobce možné na řízení o vydání dodatečného povolení stavby v rámci soudního přezkumu napadeného rozhodnutí nahlížet jako na předcházející řízení ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). V daném případě je tedy nutné podle žalobce na řízení o dodatečném povolení stavby a řízení o odstranění stavby nahlížet jako na řízení jediné, v jehož důsledku bylo dotčeno právo žalobce postavit a mít stavbu na pozemku, k jehož užívání je oprávněn.
6. Pokud jedním z důvodů zamítnutí žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby byla skutečnost, že stavba byla umístěna v rozporu s § 21 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), tak žalobce dne 22.8.2016 podal žádost o vydání rozhodnutí o dělení pozemků parc. č. x a x, k níž byly připojeny kupní smlouvy uzavřené s vlastníky dotčených pozemků. Ostatní

důvody pro zamítnutí žalobcovy žádosti o dodatečné povolení stavby jsou pouhými snadno odstranitelnými formalitami, a není tak důvod k odstranění již téměř dokončené stavby. Totéž platí o závěru, že projektová dokumentace nebyla zpracována oprávněnou osobou.

7. Pokud jde o otázku, zda byla dodržena stávající stavební a uliční čára, tak argumentace stavebního úřadu v rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby nemá oporu v názoru sousedů, neboť ti se necítí stavbou dotčeni. Co se týká (ne)napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu, tak právě rozdělením pozemků dojde k odstranění této překážky, nadto přístupem ke stavbě je právě dvůr na pozemku parc. č. x mezi domem č.p. x a předmětnou stavbou. Přístup z pozemku parc. č. x je podle žalobce možné smluvně ošetřit.
8. Podle žalobce je rozhodnutí o odstranění stavby s ohledem na uvedené skutečnosti předčasné a mělo by být zrušeno. Řízení o odstranění stavby by mělo být přerušeno do doby rozhodnutí o dělení pozemků; na základě rozhodnutí o dělení pozemků by poté bylo možné ve smyslu § 102 odst. 4 ve spojení s § 101 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), požádat o vydání nového rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, resp. by o vydání takového rozhodnutí mohl z moci úřední rozhodnout přímo stavební úřad. V této souvislosti žalobce navrhl dokazovat rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 6.12.2017, č.j. MUHOCJ 85173/2017.Bla.ÚŘDP.Rozh, sp. zn. MUHO 11957/2016 OSÚ, o dělení dotčených pozemků parc. č. x a x.
9. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

10. Podle žalovaného se veškeré žalobní námitky týkají předmětu řízení o dodatečném povolení stavby. Žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25.7.2016, č.j. MUHOCJ 49500/2016.Bla.DODA.Zamí, sp. zn. MUHO 7657/2016 OSÚ, o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, neuplatnil opravné prostředky; stavba tak nebyla dodatečně povolena. Stavební úřad proto neměl jinou možnost než pokračovat v řízení o odstranění stavby a žalobci nařídit odstranění nepovolené stavby. Stavební úřad tedy podle žalovaného nejednal v rozporu se zákonem.
11. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
14. V projednávaném případě bylo správními orgány rozhodnuto podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona o nařízení odstranění stavby rodinného domu stojícího na pozemcích

parc.

č. x a x v k.ú. x, stavby přípojek inženýrských sítí a oplocení vybudovaného na částech dotčených pozemků a o uvedení těchto pozemků v částech umístěných a provedených staveb do původního stavu. Žalobce v žalobě nerozporuje, že stavby byly provedeny bez nutného územního rozhodnutí o umístění stavby podle § 79 stavebního zákona a bez ohlášení stavby ve smyslu § 105 stavebního zákona a že stavební úřad žádost žalobce o dodatečné povolení stavby rozhodnutím ze dne 25.7.2016, č.j. MUHOCJ 49500/2016.Bla.DODA.Zamí, sp. zn. MUHO 7657/2016 OSÚ, zamítl. Protože proti tomuto rozhodnutí žalobce nepodal opravný prostředek, jedná se o pravomocné rozhodnutí, z něhož byl stavební úřad povinen v řízení o odstranění stavby vycházet.

15. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
16. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 tohoto zákona; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109 tohoto zákona, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85 tohoto zákona. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
17. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona platí, že stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) tohoto ustanovení lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje a není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.
18. Z výše citované právní úpravy je zřejmé, že řízení o dodatečném povolení stavby stavební zákon konstruuje jako řízení zahajované na žádost stavebníka nebo vlastníka poté, co je již z moci úřední vedeno řízení o odstranění stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je tedy samostatným řízením v rámci řízení o odstranění stavby. Prostřednictvím řízení o

dodatečném povolení stavby je možné zabránit odstranění stavby, která je v rozporu s rozhodnutím nebo opatřením stavebního úřadu, nebo stavby postavené bez takového rozhodnutí či opatření.

V řízení o odstranění stavby stavební úřad posuzuje pouze to, zda je stavba provedena bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a zda stavba nebyla dodatečně povolena; mimo rámec předmětu řízení o odstranění stavby se proto ocitají námitky, které mohl žalobce uplatňovat v řízení o dodatečném povolení stavby (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2017, č.j. 5 As 90/2017-22).

19. S konstrukcí žalobce, že řízení o vydání dodatečného povolení stavby je řízením předcházejícím rozhodnutí o povinnosti odstranit stavbu, z čehož žalobce de facto dovozuje, že je nutné podrobit soudnímu přezkumu rozhodnutí o dodatečném povolení stavby (rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25.7.2016, č.j. MUHOCJ 49500/2016.Bla.DODA.Zamí, sp. zn. MUHO 7657/2016 OSÚ) společně s nyní napadeným rozhodnutím, se zdejší soud nemůže neztotožnit. Byť jsou obě řízení na sebe vzájemně navázána, jejich předmět je odlišný a tato řízení vedou k vydání samostatně přezkoumatelných správních rozhodnutí, proti nimž lze také samostatně uplatnit opravné prostředky.
20. Podle zdejšího soudu se tak veškeré žalobcem uplatněné námitky týkají právě řízení o dodatečném povolení stavby. Pokud žalobce namítá nepřiměřenost rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, tak nepochybně každé odstranění stavby je výrazně intenzivním zásahem do právní a ekonomické sféry stavebníka. Avšak ani otázku přiměřenosti zásahu v podobě odstranění stavby nepřislušní stavebnímu úřadu v řízení o odstranění stavby posuzovat. Jak již bylo výše zdůrazněno, odstranění stavby lze zvrátit pouze v řízení o dodatečném povolení stavby, případně prostřednictvím opravného prostředku (a následně správní žaloby) proti zamítnutí žádosti o dodatečné povolení; z právní úpravy řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby je zcela zřejmé, že zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby má za následek povinnost takovou stavbu odstranit.
21. Správní orgány tedy v projednávaném případě byly povinny zkoumat pouze to, zda stavba byla či nebyla dodatečně povolena, a nikoli věcnou správnost důvodů vedoucích k jejímu nepovolení stavebním úřadem. Ani zdejšímu soudu nyní nepřisluší přezkoumávat postup stavebního úřadu v řízení o dodatečném povolení stavby a zákonnost jeho rozhodnutí. Žalobce si sám svým postupem (včetně toho, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby nenapadl opravným prostředkem), uzavřel možnost argumentovat pro zachování své stavby.
22. Pokud jde o dokazování územním rozhodnutím o dělení pozemků ze dne 6.12.2017, č.j. MUHOCJ 85173/2017.Bla.ÚŘDP.Rozh, sp. zn. MUHO 11957/2016 OSÚ, z něho vyplynulo, že rozdělením pozemků parc. č. x a x v katastrálním území x vzniknou nové parcely parc. č. x, x, x a x v katastrálním území x; žalobce hodlal tímto rozhodnutím prokázat, že odstranil jednu ze stavebním úřadem v řízení o dodatečném povolení stavby vytčených vad spočívající v umístění stavby rodinného domu v rozporu s požadavky na využívání území stanovenými v § 21 odst. 4 vyhlášky 501/2006 Sb.
23. Podle zdejšího soudu je však podstatné, že chybějící náležitosti žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby měly být doloženy v řízení o dodatečném povolení stavby; dokládat je v řízení o odstranění stavby již nelze. Odkaz na žádost ze dne 22.8.2016 o vydání

rozhodnutí o dělení pozemků přitom mohl žalobce v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* uplatnit i v odvolání proti zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, pakliže by je podal. Zdejší soud nadto uvádí, že, jak vyplývá z rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí žalobcovy žádosti o dodatečné povolení stavby, skutečnost, že stavba byla umístěna v rozporu s § 21 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., nebyla jediným důvodem, proč žalobcově žádosti o dodatečné povolení stavby nebylo vyhověno. Pakliže žalobce namítá, že ostatní důvody zamítnutí žádosti byly pouhými formalitami, které lze snadno odstranit, resp. již odstraněny byly, tak se opět jedná o námitky, které žalobce mohl uplatnit v odvolání proti zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby.

24. Zdejší soud dále zdůrazňuje, že bylo povinností žalobce zajistit, aby stavba odpovídala požadavkům dotčených právních předpisů, s čímž souvisí povinnost mít vydáno příslušné rozhodnutí, opatření či jiný úkon vyžadovaný stavebním zákonem. Jestliže žalobce v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, kterým mu bylo nařízeno odstranění stavby, namítal, že stavební úřad mu stanovil nedostatečnou lhůtu v délce 30 dnů k podání žádosti o dodatečné povolení stavby, a tedy k její legalizaci, tak i tato okolnost souvisí s řízením o dodatečném povolení stavby, které není předmětem přezkumu zdejšího soudu; žalobce i proti tomuto postupu stavebního úřadu mohl brojit v odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečném povolení stavby.
25. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

26. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. února 2019

David Raus v.r.
předseda senátu